

сътъ му е извънредно добъръ — отдалечъ усѣща съ носа си кжде расте еленовъ лишай подъ дебелія снѣженъ пластъ; сжщо така чува и вижда много добре.

За храна северниятъ елень не е придиричивъ. Надали на свѣта има друго по-непридиричиво за храна животно отъ северния елень. Лѣте той яде *еленовъ лишай*, тукъ-тамѣ намира малко тре-

Северенъ елень съ еленчета.

вица, листа отъ храсти, гжби. Зимѣ се храни само съ лишай. На елена не му трѣбва ни сѣно, ни овесъ; за презъ дългата северна зима хората не му приготвятъ храна — той самъ, съ широкитѣ си копита рови снѣга и си намира лишай.

За да си намира храна, еленътъ трѣбва постоянно да преминава отъ едно мѣсто на друго: лѣте—въ планинитѣ, гдето не го измжчватъ комаритѣ, а зимѣ се връща въ долинитѣ и тундритѣ,